

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka, a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábř. E. Beneše 4, proti odpůrci: **Sdružení nájemníků Prahy 1**, se sídlem Saská 520/3, Praha 1, v řízení o návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Odpůrci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 3. 2005 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh na pozastavení činnosti politického hnutí Sdružení nájemníků Prahy 1 na základě § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen zákon o politických stranách), který odůvodnil tím, že odpůrce opakovaně nesplnil svou povinnost danou zákonem o politických stranách a nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky výroční finanční zprávy za roky 2002 a 2003. Odkázal dále na nálezy Ústavního soudu České republiky ze dne 18. 10. 1995, Pl. ÚS 26/94, podle něhož je možné opakované nepředložení výroční finanční zprávy považovat za důvod pro pozastavení činnosti politických stran či politických hnutí. Navrhovatel má za to, že činnost politického hnutí Sdružení nájemníků Prahy 1 je v rozporu s § 4 písm. a) zákona o politických stranách, dle kterého nemohou vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují Ústavu a zákony.

Odpůrce se k návrhu vyjádřil podáním ze dne 17. 10. 2005. V něm zejména uvádí, že chybějící výroční finanční zprávy byly předány na předepsaných tiskopisech

a s předepsanými přílohami Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky dne 16. nebo 17. 8. 2005. Tuto skutečnost též sdělil navrhovateli spolu s dotazem, zda tím splnil všechny podmínky pro zpětvzetí návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí. Navrhovatel však odpůrci neodpověděl. Odpůrce dále konstatuje, že nemůže ručit za obsahovou ani formální správnost výroku auditora, který zprávy v předložené podobě schválil. Opožděné předložení výročních finančních zpráv odůvodnil odpůrce nikoli svou liknavostí, ale nedostatkem prostředků na úhradu ceny auditorské zprávy. V tomto směru považuje zákon za diskriminační produkt parlamentních politických stran zaměřený proti ostatním volebním subjektům na komunální úrovni.

Dopisem ze dne 31. 1. 2006 bylo tajemníkem rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky soudu na jeho dotaz sděleno, že dne 17. 8. 2005 uvedené politické hnutí předložilo Poslanecké sněmovně své výroční zprávy za rok 2002, 2003 a 2004. Současně bylo soudu sděleno, že tím, zda byly splněny podmínky vyplývající z § 18 zákona o politických stranách, se bude Poslanecká sněmovna zabývat v dubnu 2006. Současně byly soudu předloženy fotokopie výročních zpráv politického hnutí za uvedená období.

Nejvyšší správní soud proto požádal o stanovisko navrhovatele, který přípisem došlým soudu dne 28. 2. 2006 pouze konstatoval, že Poslanecká sněmovna se předloženými výročními zprávami dosud nezabývala a její závěry týkající se jejich posouzení tudíž nejsou k dispozici. Návrh vlády České republiky na pozastavení činnosti Sdružení nájemníků Prahy 1 proto i nadále považuje za aktuální.

Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu.

Podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách jsou strany a hnutí povinny předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až e) citovaného ustanovení.

Podle § 14 odst. 1 zákona o politických stranách platí, že činnost strany a hnutí může být rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 téhož zákona nebo se stanovami.

Ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o politických stranách o rozpuštění strany a hnutí rozhoduje na návrh vlády, případně na návrh prezidenta republiky, Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje o návrhu na pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Přitom je významné zda v době rozhodnutí soudu politická strana (hnutí) již předložila Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy, nikoliv zda Poslanecká sněmovna již usnesením konstatovala úplnost těchto zpráv. Zákon nedovoluje soudu vyčkávat na schválení takového usnesení a není to ani v souladu s účelem zákona. Podle ústavní koncepce dělby moci nemůže nezávislý soud de facto podmiňovat svá rozhodnutí předchozím vydáním rozhodnutí orgánu moci zákonodárné. (Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2004, č. j. Pst 12/2003 - 48 publikovaný pod č. 348/2004 Sb. NSS). Závěry Poslanecké sněmovny týkající se posouzení předloženým zpráv proto nejsou pro rozhodování soudu nezbytné.

Nejvyšší správní soud dospěl v daném případě k závěru, že podaný návrh není důvodný, neboť odpůrce, byť opožděně, svou zákonnou povinnost splnil a své výroční finanční zprávy za rok 2002 a 2003 Poslanecké sněmovně předložil. Jelikož Nejvyšší správní soud měl k dispozici i kopie těchto výročních zpráv a z jejich obsahu zjistil, že politické hnutí Sdružení nájemníků Prahy 1 v dotčených obdobích nemělo žádné příjmy ani výdaje, dospěl k závěru, že tyto zprávy splňují požadavky § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl o zamítnutí návrhu na pozastavení činnosti uvedeného politického hnutí. Ve věci rozhodl soud bez jednání za podmínky souhlasu účastníků (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšný odpůrce náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 2. března 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu

